

DR. ANDRIKOVICS SÁNDOR
(1947–2008)

Dr. Andrikovics Sándor 1992-ben került az állattani tanszékre. Nagy lendülettel kezdte meg munkáját, és az eltelt időszak alatt vezetésével a tanszék kutató- és oktatómunkája jelentős változásokon ment keresztül. Színvonalas oktató munkájával már az első években elismerést szerzett magának a kollégák és a biológus hallgatók körében.

Az Ő nevéhez fűződik a hidrobiológia, a tengerökológia, szociobiológia, etológia tantárgyak biológus tanárképzésbe való beépítése. Két angol nyelvű speciálkollégium, az Environmental Science és az Integrated Zoology tematikájának kidolgozásában és a tárgyak oktatásában is jelentős szerepet vállalt magára.

1997–1998-ban egy féléven keresztül a Valdosta State University „exchange professzorként” oktatott. 1995-től az ELTE TTK Állatrendszertani és Ökológia Tanszékén a PhD doktori iskola alapító tanáraként irányította a doktori képzésben résztvevő hallgatók munkáját,

1998-tól a Debreceni Egyetem PhD iskolájának képzésébe is aktívan bekapcsolódott. 2000-ben az ELTE TTK-án habilitált.

2001-től a Nyugat-magyarországi Egyetemen meghívott professzorként oktatta a hidrobiológia tárgyat.

Kiemelkedő kutató- és oktató munkáját fémjelzi a MHT Limnológiai Szakosztályának Pro Aqua kitüntetése (1983), a Velence tavi kutatásait elismerő Pro Palustre emlékérem (1993) és az 1999-ben elnyert Széchenyi Professzori Ösztöndíj, a főiskola Tudományos Diákkörben kifejtett oktatói munkájáért és tehetséggondozásért adományozott Elismerő Oklevél (2005).

Az oktatás mellett a hidrobiológiai és hidrozoológiai kutatások töltötték ki életének jelentős részét, az itt elért tudományos eredményei egy gazdag életpályája főbb állomásainak is tekinthetők. 1971-ben „A magyarországi szikes vizek gerinctelen állatai és az ökológiai viszonyok” című diplomamunkájával univ. doktori címet szerzett. 1981-ben a Fertői *makrofauna* társulások *hidroökológiai* vizsgálata” címmel védte meg kandidátusi disszertációját.

Magyarországon és nemzetközi vonatkozásban az elsők között végzett a vízmadarak produkciobiológiájának a vízminőségre gyakorolt hatását elemző vizsgálatokat. A gerinctelen makrofaunán belül a vízirovarok táplálkozásbiológiai jelentőségét feltáró kutatásai úttörő jellegűnek tekinthetők. Hidrozoológus körökben a kérészek, álkérészek és tegzesek egyik legismertebb hazai specialitájaként tartották számon. Több mint harminc hazai és nemzetközi konferencián tartott előadást. A hidrobiológiai területén végzett kutatásai hazai és nemzetközi vonatkozásban elismertté tették. 1993-ban az International Association of Limnology Aquatic Birds szakértő munkacsoportjának tagjává választották. Nagy megtiszteltetésként érte meg, hogy 2006-ban a AQUATIC BIRDS OF SIL

munkacsoportjának felkérésére Egerben Ő szervezhette meg az ötödik Nemzetközi Vízimadár Konferenciát (5th Conference working group aquatic birds of SIL, Limnology and Waterbirds).

Iskolateremtő egyéniség volt, aki tanítványaival is megismertette és megszeretette a hidrobiológiai kutatások szinte valamennyi területét. Tanítványait munkatársnak is tekintette, volt tanítványaival közösen készítette el a „Tiszavirág” c. könyvét, „Az álkérészek kishatározóját” (2002), és közös publikációk sokasága jelzi a sikeres és eredményes együttműködést. Közben tanítványai közül többen, napjainkra már, mint elismert szakemberek büszkén vállalhatják, hogy Andrikovics Sándor professzor vezette be őket „a tudományos munka rejtelmeibe”. Legutolsó kutató munkáját is tanítványaival (és kollégáival) közösen végezte, amely a Bonni Egyetemmel elnyert kutatócsere program keretében zajlott, és a tiszavirág németországi folyóvizekbe (Lippe és Odera) való visszatelepítéséhez kapcsolódott. A megkezdett munka befejezését már nem érthette meg.

Varga jános